

תת"ע 35076/08 - בן שביבו נגד מ.י. ענף תנועה ת"א

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 35076 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' שביבו

בפני כב' השופט אהרן האוזרמן

בן שביבו
נגד
מ.י. ענף תנועה ת"א

החלטה

בפני בקשה לחייב פסילה, המוגשת היום ומופנית כנגד גזר דיןו של כב' הש' (בדימוס) מאיר דרורי מיום 11.09.13 בו נדון המבוקש בנסיבותיו, בין השאר לפסילה בפועל של רישון הנהיגה לתקופה של 9 חודשים, וזאת במסגרת הסדר טיעון עם המאשימה (המשיבה) הכלול תיקון כתוב האישום. המבוקש היה מיוצג בהליך כלו וכן במעמד גזר הדין על ידי סגנו ר' דאז, עו"ד עמית פלצ'י.

הմבוקש נפסל במסגרת גזר הדין בנסיבותיו, אולם לא הפקיד את רישומו בנסיבות בית המשפט בתיק זה, מאז גזר הדין.

רישומו של המבוקש אף לא הופקד עם הגשת הבקשה. הבקשה עצמה גם היא אינה נתמכת בתצהיר. די ב-2 עובדות אלו על מנת למחוק את הבקשה על הסף. לפנים מסורת הדין החלטתי לקבוע את הבקשה לדין במעמד הצדדים, וזאת לאחר שהմבוקש הפקיד בהוראתי תצהיר חלופי להפקדת רישון הנהיגה וכן חתום על התcheinבות כספית אשר הוטלה גם היא גזר הדין.

היום התקיים דיון במעמד הצדדים. המבוקש באמצעות ב"כ הנוכחי, עתר כי הפסילה תהושב מיום מתן גזר הדין וטעמו בכר שלטענתו, לא ידע כי עליו להפקיד את רישומו בביבה"ש וכי סגנו ר' פלצ'י שייצג אותו בתיק לא יידע אותו בכר. לטענת המבוקש נפל קרבן למעשה נוכחות על ידי אדם בשם יוסי פרץ, אשר התזהה להיות עורך דין וגבה ממנו 4,500 ₪ כדי לייצגו בתיק זה. נטען כי אותו יוסי פרץ נערז בעו"ד פלצ'י, אשר התייצב בשם של פרץ ביום הדיון, והմבוקש מאשר כי בנסיבותיו נשפט במסגרת הסדר טיעון עם המאשימה. טענת המבוקש היא כי לא נאמר לו כי עליו להפקיד את רישומו. המבוקש לדבריו מתחשה כיום לזכור את מה שהוא בדיון, אולם עומד על כך שמאז הדיון לא נהג במשך 9 חודשים וזאת על בסיס פסילתו בגזר הדין.

הմבוקש טוען בנוספ' בבקשתו בכתב שהגיש כי העונש שהוטל עליו הינו חמור. זאת ועוד, עותר המבוקש כי אתה ש

בנסיבות האישיות והכלכליות, היוו אב ל-4 ילדים המתקשה בפרנסתם, נזקק לעבוד בניקיון בתים, וזקוק לרישיון הנהיגה לצורך פרנסת בני הבית.

המסגרת הנורמטיבית:

סעיף 42 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 [להלן: "פקודת התעבורה"] קובע כדלקמן:

- "(א) **פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזקך רישון נהיגה לפי פקודה זו תחול ביום גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.**
...
(ג) **בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין:**
(1) **התקופה שלSTITUTE עד מסירת הרישון לרשות שנקבעה על כך בתקנות ובדרך שנקבעה.**
(2) **תקופה שבה נשא בעל הרישון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפל נסכל כאמור.**

תקנה 556 לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 [להלן: "תקנות התעבורה"] משלימה את סעיף 42(ג)(1) לפקודה, ומפרטת כיצד על נאים שרישינו נפל נסכל לנוהג, כאמור:-

"ימצא בעל הרישון את רישון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה".

כבר נפסק לא אחת, כי יש ליצור הבחנה בין התקף הנורטטיבי של הפסילה, לבין חישוב תקופת הפסילה ותחילת מועד מניניה של הפסילה, כפי שנקבעה על ידי בית המשפט. הפסילה נכנסת לתוקף מיד ואילו חישוב תקופת הפסילה מתחילה רק מיום בו הופקד רישון הנהיגה בתיק בית המשפט בו ניתן גזר הדין ([רע"פ 99/9237 רון מאיר נ' מדינת ישראל \[פורסם ב公报\]](#))

הרציונאל שביסוד הדברים, טעם רב בצד, קרי: אי יצירת תלות בין איסור הנהיגה מכוח צו הפסילה לבין חישובה. לא מתאפשר על הדעת שנאים שרישינו נפל נסכל יקבע מתי תחול פסילתו, ברצותו יפקיד את הרישון ורק אז תחול הפסילה, וברצותו יאריך לעצמו את המועד בה מתחילה תקופת פסילתו.

מעבר לכך יש לציין כי המחוקק בתקנה 557 החמיר עוד יותר בדרישה להפקדת הרישון לאחר פסילה, ואף קבע בעניינו של נהג שרישינו נפל נסכל ע"י בימ"ש, אך תוקף רישון הנהיגה שלו פקעטרם מתן גזר הדין ולפיכך אין לו לכואו רישון להפקד, כי-

"א. הודיע לבעל הרשות על פסילת רשיונו על התלייתו ע"י ביהם"ש או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי העניין, ימצא את רשיונו כאמור בחלק זה, אף אם רשיונו אינו בר תוקף אותה שעה".

מתוך התקנות ראה איפוא חשיבות לקבוע הסדר שיכלול מסירה בפועל של רישיון הנהיגה, בין אם הרישיון עדין בתוקף, ובין אם תוקפו פקע קודם למתן גזר הדין או קודם לביצוע עבירה.

ההיגיון שבצד הוראה זו הוא כי:

"**קיים חשש כי מי שנפלט יוסיף לנוהג שלא כדין, תוך שהוא מתחזה, באמצעות הרישיון שנותר בידו, כמו שניגתו מותרת. סכנה דומה כרוכה גם ברשון שתוקפו פקע, הוαιיל והnidon המוסיף להחזיק בו, עלול לשנות בו פרטים אשר יציגו מצג לפיו הרישיון תקין. מכאן הצורך בקיומו של תהליך מסירת הרישיון.**"
(ראה: רע"פ 4446/04 **ניסים ביתון נ' מ"י** (פורסם בכתב)).

בבש"פ 2199/03 רונן מאיר נ' מ"י, פ"ד נ(3) 467 קבעה כב' השופטת פרוקצ'יה:
"חובת הפקדה של רשיון שנפלט ממחישה לבעל הרשות את עובדת כניסה לתוקף של הפסילה, ואת משמעותה המלאה והמשמעות של פסילה זו. שוב אין בידי תעוזת רשותו, ואין ברשותו מסמך המותר לו לנוהג. להיעדר תעוזת הרשות בראשה הנאשם ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית העשויה לגרום להפנמת איסור הנהיגה עד לריצוי מלא תקופת הפסילה".

סבירמו של דבר: סע' 42(ג) לפకודת התעבורה קבע עקרון, ולפיו התקופה שהחלפה מיום גזר הדין ועד למסירת רישיון הנהיגה או הפקדת תצהיר חלף רישיון הנהיגה אצל הרשות המוסמכת - לא תבוא במניין תקופת הפסילה. בעקבות אותו עקרון נקבע הסדר שבתקנה 557 שהוא מנהלי באופןו, שהנחיותיו לעניין מסירת רישיון או חילוף - תצהיר - han הנחיות ברורות.

ראה: רע"פ 4446/04 **ניסים ביתון נ' מ"י**; רע"פ 6696/07 **אנה קנטר נ' מ"י** (פורסם באתר נבו); בש"פ 2199/03 רונן מאיר נ' מ"י, פ"ד נ(3) 467; ורע"פ 9237/99 רונן מאיר נ' מ"י, פ"ד נ(1) 492.

bihem'sh המחויז ת"א כב' הש' קובי ורדי בב"ש (ת"א) 93492/06 **סامي חממד נ' מ"י** (פורסם בכתב) קבע:

"**לטעמי, במקרים של פסילת רשיון הנהיגה, יש לדקדק ולהקפיד קלה חמורה, על קיומן של תקנות התעבורה, כפי שהוא בא לידי ביטוי גם בפסיקת ביהם"ש העליון.**"

בב"ש (מחוזי ים) 9315/07 **תאופיק אבו תאיה נ' מ"י**, תק-מה, 2007 קבע כב' השופט רVID כי:

"**אין בא ידיעת המבוקש,قطענו, הוראות פקודת התעבורה והתקנות שהותקנו מכוחה, כדי לפטור מבקש מן החובה לפעול בהתאם להסדר הקבוע בהן, על מנת שיחול מניין**
עמוד 3

תקופת הפסילה מהחזיק רשות נהיגה, וכן גם בرع"פ 169/99 **משה בירן נ' מ"י**, תק-על 112(1)(99).

ומן הכלל אל הפרט:

אין מחלוקת כי רישומו של המבוקש היה בתוקף בעת מתן גזר הדין בתיק דן (בתאריך 11.09.13).

למעשה המבוקש בעצמו הוא זה שביקש מביהם"ש עיכוב ביצוע של 60 ימים לצורך התחלת הפסילה כאשר לצורך תחילת רצiosa ניתנה ארוכה עד יום 15.11.11. הרישום לא הופקד בנסיבות בהםמ"ש באותו יום, למעשה לא הופקד כלל.

כאן המקום לציין כי גם חתימת התcheinבות כספית שהוטלה על המבוקש בגין גזר הדין להתחייב בחתימתו על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע לתקופה של 3 שנים מיום גזר הדין לא נחתמה על ידי המבוקש, עד למועד הגשת הבקשה, ונחתמה למעשה רק לאחר החלטה נוספת זה בעניין. נראה כי המבוקש בחר להפר את כל החלטות בהםמ"ש בגין גזר הדין.

רישומו של המבוקש היה בתוקף, והוא מצוי בידי המבוקש ביום מתן גזר הדין. אין ספק כי על המבוקש היה אפוא לפעול כאמור בסעיף 42 לפકודת התעבורה ובתקנה 556(א) לתקנות התעבורה, כלומר להפקיד את רישומו מיד עם תום עיכוב הביצוע שניתן בגין גזר הדין, לא יותר מאשר ביום 15.11.11.

בנסיבות כאמור היה על המבוקש להפקיד את רישומו על מנת שתחל מנין תקופת הפסילה שבומ"ש הטיל עליו. אם לא עשה כן אין למבקש להלין אלא על עצמו.

הכלל הקבוע בחוק הוא כי חישוב עונש פסילת רשות נהיגה יכול מיום הפקדת רישום או תצהיר חלופי (במקרה והנאשם מצהיר כי אין בידו רישום תקף) - בנסיבות בהםמ"ש.

עינתי בבקשת שהוגשה והאזנתי לטעוני הצדדים היום בפני. לא מצאתי כל סיבה להאמין כי קיימות נסיבות מיוחדות שהם הצדיקות סטיה מהכלל האמור. וזאת שהדברים נכונים כאשר המבוקש נכון בבייהם"ש במועד גזר הדין, ונפסל לפיכך בנסיבות.

זאת ועוד, המבוקש היה מיוצג בכל משך ההליך על ידי סגנו. גזר הדין סוכם בין הצדדים במסגרת של הסדר טיעון, כאשר בכתב האישום בוצע תיקון שימושו על ידי מחיקת סעיף הנהיגה בשכרות (ס' 62(2) לפకודת התעבורה) שתוקן לנהיגה תחת השפעת משקרים (תקנה 26(2) לתקנות התעבורה).

אשר לטענות שמעלה המבקש כלפי אותו מתחזה בשם יוסי פרץ, אשר התזהה לטענתו כעורך דין והונה אותו כمفорт לעיל, איןני מוצא קשר בין הדברים שכן המבקש נכון כאמור ב biome"ש במעמד

גזר הדין. המבקש מאשר גם כיוں כי הבין במעמד גזר הדין כי הינו פסול על פי הסכמה עם המאשימה בהסדר טיעון, לתקופה של 9 חודשים.

פרוטוקול הדיון בפני biome"ש משקף כי biome"ש אף נעתר לבקשת המבקש לעכב תחילת ביצוע הפסילה בחודשים. עצם הבקשה לעכב ביצוע כמפורט בפרוטוקול, כאשר הבקשה בוודאי נשמעה בקהל רם באולם בית המשפט ולו בשעה שתתבקשה ונרשמה על ידי biome"ש בפרוטוקול הדיון, מעידה כי המבקש נטל חלק בדיון וכי הוסבר לו בוודאי חובתו להפקיד הרישון במסגרת עיקוב הביצוע.

מאחר וניתן עיקוב ביצוע של 60 ימים לא ברור כיצד טוען המבקש כי לא נהג ברכב מיום גזר הדין, וטענה זו אין לה על מה שתסתמך.

בוכח האמור ולאחר עין בקשה ובנסיבות אמי מוצא בנוסף כי לא נגרם למבקש כל עיוות דין.

לא לモותר לציין פעם נוספת כי המבקש היה מיוצג ע"י סנגור אשר חזקה כי שמר על זכויותיו וכן ליווה אותו לפני בהחלטה ואף אחרי הדיון, וחזקה כי הודיע למבקר על ההליך הפרטצדראלי של הפקדת הרישון המתבקש לביצוע פיזית בנסיבות בית המשפט.

בנסיבות כאמור ולאור הנימוקים כמפורט, הבקשה לחישוב הפסילה מיום גזר דין נדחתה.

הפסילה תהושב מיום הפקדת תצהיר חלופי להפקדת רישון הנהיגה בנסיבות biome"ש (10.02.14) ובמצטבר לכל פסילה אחרת, על פי הוראות פקודת התעבורה.

מציאות תודיע החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, בהעדך
הצדדים.